

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף צ"ב ע"א

תקונא שבע וחמשינ • תקונא תמניא וחמשינ

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (צ"א ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

אַרְבַּע אֲתוּוֹן, בֵּיה אֲתִקְרִיאוּ יְהוּ' הַ בִּיחֻדָּא חֲדָא יְהוּ' הַ אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד, וּבְגִין דָּא שְׁוִי
אֲמוּנָה דְיִשְׂרָאֵל בְּאַרְבַּע אֲתוּוֹן אֵלִין, וְכָל שְׁמָהּ שְׁוִי כְּנוּיִין לְשָׁמָא דָּא, לִית שְׁמָא עַד אֵין
סוּף וְעַד אֵין תְּכֵלִית רַבְרָבָא וְשִׁלְטָנָא מִן דָּא, לְעֵילָא עַד אֵין סוּף, וּלְתַתָּא עַד אֵין
תְּכֵלִית, וְכָל חֵיילִין וּמִשְׁרַיִין מִנִּיה דְּחֵלִין וּמִזְדַּעֲזְעִין.

תרגום לעברית

וְכָל הַמְּלָאכִים שְׁסוּסֵיהֶם סוּסֵי אֵשׁ, וּמִרְכָּבוֹתֵיהֶם אֵשׁ, וְקִשְׁתוֹתֵיהֶם אֵשׁ, וּרְמָחֵיהֶם אֵשׁ,
וְכָל כְּלֵי הַקָּרֵב שֶׁלָּהֶם אֵשׁ - יְסוּדָם בְּגִבּוֹרָה, וּמִלְּאָכִי הַחֲכָלָה שֶׁהֵם אֵשׁ - יְסוּדָם בְּגִיחָהֶם,
וְיֵשׁ מִלְּאָכִים שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם עוֹשֶׂה מִלְּאָכִיו רוּחוֹת - יְסוּדָם בְּעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, וְיֵשׁ מִלְּאָכִים
שֶׁהֵם מִהַמִּים שֶׁל הָרָקִיעַ, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וְהַמִּים אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם, מִצַּד הַיָּמִין - כָּלָם
עֹקְרִים לְמַעַלָּה, וְאֵין מִלְּאָךְ שֶׁלֹּא נִמְצָא בּוֹ שֵׁם יְהוּ' הַ, שֶׁנִּמְצָא בְּכָל מָקוֹם, כְּמוֹ שֶׁהִנֵּשְׁמָה
שֶׁנִּמְצָאָת בְּכָל אֵיכָר וְאֵיכָר, וּמִשּׁוֹם זֶה יֵשׁ לְאָדָם לְהַמְלִיךְ אֶת יְהוּ' הַ בְּכָל הַסְּפִירוֹת
וּבְכָל הַכְּסָאוֹת וּבְכָל הַמְּלָאכִים וּבְכָל אֵיכָר וְאֵיכָר שֶׁל הָאָדָם, שְׂאֵין מָקוֹם פְּנוּי מִמֶּנּוּ,
לֹא בְּעֲלִיּוֹנִים וְלֹא בְּתַתְּוֹנִים, יְהוּ' הַ לֹּא נִקְרָא בִּיחֻד שֶׁל אַרְבַּע הָאוֹתִיּוֹת, אֲלֹא כְּעֵלֶת
הָעֲלֹת שֶׁמִּיחֵד אוֹתָם, וּמִשּׁוֹם שֶׁהוּא מִיחֵד אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, נִקְרָאוּ בּוֹ יְהוּ' הַ בִּיחֻד אֶחָד
יְהוּ' הַ אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד, וּמִשּׁוֹם זֶה שֵׁם אֶת אֲמוּנַת יִשְׂרָאֵל בְּאַרְבַּע הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ, וְאֵת

כל השמות שם כנויים לשם הזה, אין שם עד אין סוף ועד אין תכלית גדול ושלִיט מזה, למעלה עד אין סוף, ולמטה עד אין תכלית, כל החילות והמחנות ממנו פוחדים ומזדעזעים.

טקסט התיקונים

◆ תקונא תמניא וחמשינ ◆

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִי'ם (איהי) אֶת, בֵּת יְחִידָה אִיהִי בֵּת מְלָךְ פְּנִימָה, (איהי) אֶת אֲמָתָא דִּילָהּ, וְעָלָה אֶתְמַר (בראשית ב כא) וַיִּפֹּל יְהו'ה אֱלֹהִי'ם תְּרַדְמָה עַל הָאָדָם וַיִּישָׁן וכו', מַאי וַיִּסְגֹּר, פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, וִירִיחוֹ סוּגְרָת וּמְסוּגְרָת (יהושע ו טו), מַאי וִירִיחוֹ, דָּא אִיהִי יָרֵחַ דְּאִיהִי גּוּפָא דִּילָהּ, אֲמָתָא מְבַרְתָּא דְּמִלְכָּא, דְּאִיהִי נְקוּדָה דִּילָהּ, סוּגְרָת וּמְסוּגְרָת מְלָגָאוּ, כְּגִוּוֹנָא דָּא כ.

תרגום לעברית

תְּקוּן שְׁמוֹנָה וְחֲמִשִּׁים, בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִי'ם, (היא) אֶת, בֵּת יְחִידָה הִיא בֵּת מְלָךְ פְּנִימָה, (היא) אֶת הָאֲמָתָא שְׁלָהּ, וְעָלֶיהָ נֶאֱמַר וַיִּפֹּל יְהו'ה אֱלֹהִי'ם תְּרַדְמָה עַל הָאָדָם וַיִּישָׁן וכו', מַה זֶה וַיִּסְגֹּר? פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: וִירִיחוֹ סִגְרָת וּמְסִגְרָת, מַה זֶה וִירִיחוֹ? זֶה הַיָּרֵחַ שֶׁהוּא הַגּוּף שְׁלָהּ, הָאֲמָתָא מִבֵּית הַמֶּלֶךְ, שֶׁהִיא הַנְּקֻדָּה שְׁלָהּ, סִגְרָת וּמְסִגְרָת מִכְּפָנִים כְּמוֹ זֶה: כ.

טקסט התיקונים

וּבְגִינָה אֶתְמַר (שמות כה כז) לְעֶמֶת הַמְּסִגְרָת תִּהְיֶינָה הַטְּבָעוֹת וְגוֹמַר, מַאי הַטְּבָעוֹת אֵלֶּיךָ תֵּרִין אוֹדְנִין דְּלָבָא דְּאִינוֹן עֲגוּלִין פְּטָבָעוֹת, וְלָבָא אִיהוּ לְשִׁמְאָלָא, הֵכִי פִתְוֹרָא צָרִיךְ לְשִׁמְאָלָא, שְׁלָחַן בְּצִפּוֹן, לְבָתִּים לְבָדִים (שם), מַאי לְבָתִּים אִינוֹן תֵּרִי בְּתִי לָבָא,

מאי לבדים אינון תרין כלין, תרין יהו לבר, עלייהו אתמר (שם כו כד) והיו תואמים מלמטה, תרי כנפי ריאה, ויחדיו יהיו תמים על ראשו, ובגין דשמיצה תליא בלבא, אוקמוהו מארי מתניתין הלב שומע.

תרגום לעברית

ובשבילה נאמר לעמת המסגרת תהיין הטבעת וגומר, מה זה הטבעת? אלו שני האזנים של הלב, שהם עגלים כטבעות, והלב הוא לשמאל, כך השלחן צריך לשמאל, שלחן בצפון. לבתים לבדים, מה זה לבתים? אלו שני בתי הלב. מה זה לבדים? אלו שתי הפליות, שניהם בחוץ, עליהם נאמר והיו תואמים מלמטה, שני כנפי ריאה, ויחדיו יהיו תמים על ראשו, ומשום ששמיצה תלויה בלב, פרשוה בעלי המשנה הלב שומע.

טקסט התיקונים

תא חזי, אתמר בהאי צלע (בראשית ב כב) ויקח, ולבתר ויבן יהו"ה אלהי"ם את הצלע, מאי ויבן, אלא (מלכים א ח יג) בנה בניתי בית זבול לך וגומר, והפית בהפנותו אבן שלמה מסע נבנה, תרי בתי לבא אינון תרי בנינן דהאי קרא, הדא הוא דכתיב (שם ו ז) והפית בהפנותו דא בית ראשון, אבן שלמה מסע נבנה דא בית שני, ולקבליהו אמר בנה בניתי תרין בנינן, חד אתקריאת בנינא דאימא עלאה, ותנינא בנינא דאימא תתאה.

תרגום לעברית

בא וראה, נאמר בצלע הוא ויקח, ואחר כך ויבן יהו"ה אלהי"ם את הצלע. מה זה ויבן? אלא בנה בניתי בית זבול לך וגומר, והפית בהפנותו אבן שלמה מסע נבנה. שני בתי הלב, הם שני בנינים של הכתוב הזה, זהו שכתוב והפית בהפנותו - זה בית ראשון, אבן שלמה מסע נבנה - זה בית שני, וכנגדם אמר בנה בניתי - שני בנינים, אחד נקרא הבנין של האם העליונה, והשני הבנין של האם התחתונה.

ועוד ויכן, לישנא ואבנה גם אנכי ממנה (בראשית ל ג), בנינא דיבום, וכמה דהאי נקודה אידי סוגרת ומסוגרת, הכי צריכה ברתא דאיהי בתולה, למיהוי סגורה ומסוגרת בבית אביה, (שם כד) בתולה ואיש לא ידעה (שם כד טז), ותד העינה דא בת עינא, סוגרת ומסוגרת בעינא, ותלת גוונין סחרין לה, ועלייהו אתמר (איוב לג כד) הן כל אלה יפעל א' ל פעמים שלש עם גבר. וכד נחית לון משה אורייתא לישראל מינה, אמר היו נכונים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה (שמות יט טו), שלשת ימים לקבל תלת גוונין דעינא, ואיהי טמירא וסתירא בהון, ואיש לא ידעה בהון, עד דאתפשטת מנייהו.

תרגום לעברית

ועוד ויכן, לשון ואבנה גם אנכי ממנה, הבנין של יבום, וכמו שהנקדה הזו היא סגורה ומסוגרת, כך צריכה הבת, שהיא בתולה, להיות סגורה ומסוגרת בבית אביה, בתולה ואיש לא ידעה. ותד העינה, זו בת העין, סוגרת ומסוגרת בעין, ושלשה גונים סוככים אותה, ועליהם נאמר הן כל אלה יפעל א' ל פעמים שלוש עם גבר, וכשהוריד להם משה תורה לישראל ממנה, אמר, היו נכונים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה, שלשת ימים כנגד שלשת הגונים של העין, והיא טמירה ונסתרת בהם, ואיש לא ידעה בהם, עד שהתפשטה מהם.

טקסט התיקונים

ובהוא זמנא דאתפשטת מאלין לבושין, אתיחדת עם בעלה בקרוב בשרא, הדא הוא דכתיב (בראשית ב כג) עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לוקחה זאת, על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד, דכר דרפא לאתיחדא דכר ונוקבא בקרוב בשר, ודא דבוקא (נ'א קורבא) דיחודא דלעילא, דלא יהא דכר חוצץ, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין, דכד בר נש מצלי ומייחד קודשא

בְּרִיךְ הוּא בְּשִׁכְנִיתִיה דְּלָא יְהֵא דְּכָר חוּצָא בִּינוּ לְבִין הַקִּיר, שְׂכִינְתִּיה (קִרְקוּרִיה דְּקִיר קִירוֹת הַלֵּב), דְּלָא יַעֲבִיד פְּרוּד וְקִצּוּץ בֵּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִיה, וְרָזָא דְּמִלָּה וַיְהִיו שְׁנֵיהֶם עָרוּמִים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ (שם כה), עָרוּמִים בְּקִרְוֹב בְּשָׂרָא בְּלָא לְבוּשָׁא כָּלִל, וּבִהְיוּ זִמְנָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִיה כְּחָדָא בְּלָא לְבוּשָׁא כָּלִל, אֲתָמַר בֵּיה (יִשְׁעִיה ל כ) וְלֹא יִכְנֶה עוֹד מוֹרִיךְ, וַהֲיוּ עֵינֵיהָ רֹאוֹת אֶת מוֹרִיךְ.

תרגום לעברית

ובאותו זמן שהתפשטה מהלבושים הללו, מתיחדת עם בעלה בקרוב בשר. זהו שכתוב עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת, על כן יעזב איש את אביו ואת אמו וידבק באשתו והיו לבשר אחד. שפך הדרך להתיחד זכר ונקבה, בקרוב בשר, וזה הדבוק (הקרבה) של היחוד שלמעלה, שלא יהיה דבר חוצץ, ומשום זה פרשוהו בעלי המשנה, שפשאדם מתפלל ומיחד את הקדוש ברוך הוא עם שכינתו שלא יהיה דבר חוצץ בינו לבין הקיר, שכינתו, (קרקורו של הקיר, קירות הלב), שלא יעשה פרוד וקצוץ בין הקדוש ברוך הוא ושכינתו, וסוד הדבר - והיו שניהם ערומים האדם ואשתו, ערומים בקרוב בשר בלי לבוש כלל, ובאותו הזמן שהקדוש ברוך הוא ושכינתו כאחד בלי לבוש כלל, נאמר בו ולא יכנה עוד מוריך והיו עיניה רואות את מוריך.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (צ"ב ע"ב) ♦

טקסט התיקונים

אמר ליה רבי אלעזר, אבא, מאי סיומא דקרא (בראשית ב כה) ולא

אמר לו רבי אלעזר: אבא, מהו סיום הכתוב ולא יתבששו? אמר לו: בני, במקום שיש ערוה יש בשת, וזהו ירא בשת, ומי שאין לו בשת, בודאי לא עמדו רגלי אבותיו על הר סיני, והבשת הוא בשלשה גונים, לכן אדם וירק בפנים, שנאמר בהם ולא עתה יבוש יעקב, בגון אדם וירק, ולא עתה פניו יחורו, בגון לבן, ושלשת הגונים הללו שיש בהם בשת, אלו הם שלשת הגונים של שלש קלפות האגוז, שהם עריות, שבהם מתלבשת הקשת ונראית בהם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.